

Cumque conuenirent qui alio signo vel lent cedere, idem illud argentum elocuit. Præterea qui tricemis aut rebus magistri aut ludis suppeditare impensas, aut in aliud istiusmodi munus publicū sumus fecere deberent, constituta summam mediocri, ex his iussit eum, qui illam pendere voluissest, inter perfunctos suo munere prescribi. Sacerdoti etiam Mineruæ, quæ in arce consecrata erit, præcepit de unoquoque mortuo afferri hordei sextarios duos, & totidem tritici, & obolum vnum, id est, duos asses, ac tantundem ab iis qui sobole essent aucti.

Athenienses, qui inhabitant Potideam, indigenes pecunia ad bellum, iusserunt profueri cunctos, censum bonorum non simul vi-

niuersorum in tribu sua singulos, sed ita,

ut quoque loco quicque possideretur, vt pauperes estimationem subiictere posse

nt. Si quis verò proſus nihil possideret,

eius capitis estimatio erat minarum dua-

rūm. Hinc igitur tributum quod exigebatur, a singulis integrum conferebatur.

¶ Antissæus, cum pecunia inopia preme-

retur ciuitas ipsius, & morem haberent, ut

Dionysia seu Bacchanalia splendide cele-

brarent, (quibus magnos sumus faciebant

de totius anni apparatu, cum in alia, tum

victimas preciosas) quod ille festus dies

tunc istaret, persuasit eis ut votum nuncu-

parent, se proximo anno reddituros Libe-

ro duplia: & quæ parata habebant ut

venderent vniuersa simul. Atque ita pe-

cunia non modica ad præsentem ipsis v-

sum collectæ fuerunt.

¶ Lampsaceni cum

aduentus expectaret triremium multa-

rum, & venirent polenta sex modij, de-

nariis quatuor, iusserunt in foro versan-

tes videret eos sex denariis: Et ad olei cō-

gium, qui veniret denariis quatuor, adiice-

re tres obolos, seu asses sex. Idemque face-

re de vino & ceteris. Priuati igitur pre-

ciuum accipiebant antiquum, quod au-

tem superabat, id ciuitas retinens, copiam

ita pecuniarum cōparauit.

¶ Heracleotæ, cum naues ablegarent quadraginta ad-

uersus tyrannos in Bosporo, neque pecu-

nia abundant, coemerunt de negotiatori-

bus & frumentum & oleum, & vinum,

& res alias venales vniuersas. Atque

constituto tempore quo precium perfolueretur, & opportunum erat negotiatori-

bus, non ad heminam merces distrahi,

sed venire simul vniuersas, & ipsi cum

persoluerent per opportunitatem, non sti-

pedia deuehebant, sed res veniales in o-

neariis nauibus, & vnum quæstorem

A σωματινῶν ἢ δὴ τῷ κόψαι ἐπεργούσι
ερχομένης τὸ ἀντὸ φύγειν. οὐδὲ τε
τειραρχεῖν, οὐ φυλαρχεῖν, οὐ χρηστεῖν, οὐ πία
εἰς ἑτέραν λεπτουργίαν ποιώτιμα ἡμελον
δεπανθράν, πίκμιστος τεῖχος μάτειον, ἐκέλευσι
τὸν βουλόφρον, δοτοτίσαντα τέτοιον, ἐγερέσθαι
δέται εἰς τὸν λεπτουργικότατον. τῇ τοι ἵβρεά τῷ
τῷ. Αἴθιας τοῦ εἰς ἀνεγνόντες ὑπὸ τῷ δοτο-
διαύροντος, φέρεν χολέντες καρδιάν, καὶ πυρεῖ
εἰτέραν, καὶ ὁσιόν, καὶ ὅτα αἱ παραδέλευτοι γένο-
νται, τῷ ἀντὸ πέτρῳ.

¶ Αθηναῖοι ἢ οἵτινες Ποπλεῖα σίκωντες,
δεδύνθεις ληφθεῖσιν εἰς τὸ πόλεμον, δοτογρά-
φαδις ἀποτιμώταξι ταῖς οὐσίαις, μὴ ἀ-
δρόας εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον ἔκαστον, μηδὲ καὶ
κτήματα εἰς τὸν τόπον ἔκαστον εἰναι. Ήτοι οἱ πεινατες
διώντας τὸν πηγαδόντας, ὅτι τὸ μὴ λιπήσα-
μενόν, τὸ σῶμα δημιουροῦντα πεινάσθαι. Δοτογρά-
φων οὐδὲ εἴρεσθαι τὸ δημιουραῖον ἔκαστος σῶμα
την πόλει. ¶ Αντιπατῶν ἢ, δεινῶστας της
πόλεως δημιουρῶν, εἰδεσθέντων λαμπροῖς
ἄγειν Διονύσια, ἐν οἷς μηδὲ τε πολλὰ ἀ-
νύλιοντο εἰς εὐαλῆ περιπτευαῖοντες, καὶ
ἱερεῖα πολυτελῶν ἐπειγγύδους δὲ οὖσι ταῖ-
τις τῆς ἑορτῆς, ἐπειστεν ἀντὸν τῷ μὴ διο-
νύσιον διέξασθαι εἰς γένετα δημιουροῦντας πεινά-
στα, ταῦτα δὲ σωματιζόντας δοτοδιάδημα.
σωμελέγοντες οὐδὲ αὐτοῖς ληφθεῖσιν οὐδὲ τοι-
κούσι τῷ λαοῖσιν.

¶ Λαμπτακιοὶ δὲ,
τοσοὶ δομίμων οὐσῶν τειχεῖσιν πολλῶν τοφε-
δεσχήμουν, τερροσταξαὶ τοῖς ἀγροστίοις πο-
λεῖν εἰς αεράχμουν. καὶ τὸ ἐλάσιον τοῦ χοῖς ὄν-
τε δεσχήμων τειχεῖσιν. καὶ πεινάσθαι τῷ τοῦ
οἴνου καὶ τῷ μὴ δημιουροῦσθαι τοῖς μὴ οὐδὲ
χέιμαν πιμὴν ἐλάμβανεν οἰδιαῖτης, τῷ δὲ πλίον
τῷ πόλει, καὶ δημόροις ληφθεῖσιν.

¶ Ηερακλεῖται, πέμποντες ταῦτα τειχεῖ-
σιν οὐκοντες δὴ τὸν εἰς Βοσσόρῳ τυράννοις, οὐδὲ
δημοσεύμαντο ληφθεῖσιν, παραὶ εἰς μὴ δημό-
ρον σωματιζόσσιν τοὺς τε στοῖν πιεῖσθαι τὸ
τελαγον καὶ τὸν οἴνον, καὶ τὸν δημιουροῦσθαι.
χειροὶ δὲ ισταθεῖσιν εἰς τὸν ἔμελον δοτοδι-
στεν τῷ πριμᾶ, τοῖς τε διὸν ἐμπορεῖσι καλῆς
εἰργαῖ μὴ κοποίειν, ἀλλὰ αὐτοῖς ταῖς φορ-
τα πεινάσθαις ἐπεινοῖς τῷ, διδόντες διὸν
λίτων, οὐ μισθοὺς περιπτον, μηδὲ τῷ αὐτοῖς
εἰς ὀλιγάστοις, καὶ αὐτοῖς ταῖς αἱ πόλισσοις